

Sygn. akt IX Kz 266/13 Toruń, 20 sierpnia 2013 roku

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Plewińska /spr/

Sędziowie SO Aleksandra Nowicka

SO Andrzej Walenta

Protokolant - st. sekr. sąd. Ewa Tylmanowska

przy udziale przedstawiciela oskarżyciela publicznego – Urzędu Celnego w T. – J. Ś.

po rozpoznaniu w sprawie **M. S.**

oskarżonej z art. 65 § 4 kks

zażalenia Urzędu Celnego w T. z dnia 26 czerwca 2013 roku

na postanowienie Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 24 czerwca 2013 roku

sygn. akt II W 302/13

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk

p o s t a n a w i a

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Brodnicy

UZASADNIENIE

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy podziela zarzuty zażalenia, jak i jego argumentację, której nie potrzeba w tym miejscu powtarzać.

Sąd pierwszej instancji - zbytnią wagę na gruncie tej sprawy – zdaniem sądu odwoławczego - nadał cywilistycznym niuansom „nabycia” towaru w drodze umowy kupna

– sprzedaży. Dokonując wykładni przepisów przepisy prawa cywilnego, a konkretnie art. 544 § 1 kc, stwierdził, iż „do nabycia tytoniu wysłanego za pobraniem dochodzi dopiero w momencie, gdy kupujący ma możliwość zbadania rzeczy i niezależnie od tego czy zbadał tę rzecz czy nie, zapłaci za towar”. Powołując się ponadto na poglądy doktryny prawa karnego, Sąd Rejonowy wywiódł, że „...„Nabywanie” wyrobów akcyzowychoznacza uzyskanie przez pasera (nabywcę) władztwa nad tymi rzeczami....postępowanie z rzeczą, tak jakby był jej właścicielem”. Zaś w przedmiotowej sprawie oskarżonej, która nie przejęła władztwa nad zamówionym tytoniem, zdaniem sądu pierwszej instancji, można by przypisać jedynie usiłowanie paserstwa wyrobów akcyzowych, które, tak jak i przygotowanie do przestępstwa i wykroczenia skarbowego nie jest karalne.

Zdaniem sądu odwoławczego na gruncie zarzutu karnego zasadnicze znaczenie jednak dla rozstrzygnięcia kwestii winy sprawcy ma jego zamiar.

Sąd Rejonowy przesądza, że oskarżona z uwagi na brak odebrania przesyłki z tytoniem i związany z tym brak uzyskania władztwa nad nim nie dokonała nabycia tytoniu w znaczeniu cywilno - prawnym, zupełnie pomijał najbardziej istotny z punktu widzenia prawa karnego element tj. zamiar jaki towarzyszył oskarżonej kiedy zamawiała ona tytoń żądając jego dostarczenia i deklarując zapłatę umówionej ceny. Należało przeanalizować zachowanie oskarżonej przede wszystkim pod kątem tego czy chciała ona kupić tytoń nie obciążony akcyzą, a więc czy wiedziała / lub godziła się z tym bądź - zachowując reguły ostrożności wymagane w danych okolicznościach - miała możliwość przewidzenia albo przewidywała), że tytoń jest wprowadzany do obrotu bez uiszczenia podatku akcyzowego.

Pojęcie „nabycia” użyte w art. 65 kks - zdaniem tego składu sądu drugiej instancji

- niewątpliwie ma charakter potoczny / ustawodawca nie czyni wszak rozróżnienia cywilistycznych form nabycia własności czy też posiadania rzeczy / i niewątpliwie obejmuje każde nabycie bez względu na sposób jego dokonania czy uzgodniony tryb zapłaty. Okoliczności sprawy zaś zadecydują, czy można oskarżonej przypisać winę w zakresie postawionego zarzutu.

Z tych względów sąd odwoławczy podzielił stanowisko wyrażone w zażaleniu i w konsekwencji orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

Pouczenie: na powyższe postanowienie zażalenie nie przysługuje.